

מקור הקדושה אצל הרב יהודה לייב אשלג, "בעל הסולם", הוא על פי הפירוש "קדושים תהיו – פרושים תהיו". בתפיסתו, הכוונה היא להיות פרושים מטבע אגוצנטרי. לטבע אגוצנטרי יש שתי דרגות, הראשונה היא להיות "מקבל על מנת לקבל", והיא להיות בעל טבע שהרצון השולט בו הוא לקבל טובות לעצמו. דרגה שנייה היא "להשפיע על מנת לקבל", והיא להיות בעל טבע שמוכן לעשות עבור אחרים (להשפיע), אבל שוב הרצון השולט הוא טבע אגוצנטרי – כדי לקבל לעצמו טובות בחזרה בצורה זו או אחרת. לכן "קדושים תהיו" מחייב שינוי הטבע האגוצנטרי המולד לטבע נרכש של משפיע על מנת להשפיע (ולא רק במעשים של נתינה).

הסיבה שיש להיות קדושים היא "כי קדוש אני". הבורא קדוש משום שהטבע שלו הוא להיות "טוב ומטיב" ללא מטרה כלשהי לטובת עצמו. הוא אך ורק "משפיע על מנת להשפיע". לכן הוא ברא את העולם ומשפיע אור אין סוף מתחילת הבריאה.

הסיבה שיש להיות קדוש כמו הבורא היא שקרבה לה' נמדדת על פי מדד אובייקטיבי – ככל שלאדם טבע של משפיע על מנת להשפיע – מה הוא רחום אף אתה וכו' – באותה מידה הוא דבק בבורא. להרגיש קרוב לה' הוא מצב סובייקטיבי שבלי שינוי אופי אין בו ולא כלום עם דבקות בה'. תפקיד תורה ומצוות הוא לחנך את האדם להיות משפיע על מנת להשפיע, כאשר הזירה המרכזית לחינוך זה היא בין אדם לחברו. תפקיד התפילה הוא לבקש עזרה מן השמים לשינוי הטבע העצמי, אבל זה מצליח רק אם מקיימים תורה ומצוות לשם שינוי הטבע – וזה נקרא "לשמה". אפשר לקיים תורה ומצוות ולא להיות קדוש אם הכוונה לשינוי הטבע חסרה. התפילה "קדשנו במצוותיך" היא בקשה שבעשיית המצוות ניעשה לקדושים ולא נישאר רחוקים מהבורא על ידי קיום סתמי שאינו מביא אותנו לקדושה. התרגום של בעל הסולם את שפת הקבלה אמור לספק לנו את ה"סולם" על מנת לטפס מדרגה לדרגה דרך תורה ומצוות. לכן לדעתו על כל אחד ללמוד את הקבלה על פי הפירוש שלו כדי לעלות בסולם.

אבל יש עוד דרגה, גבוהה יותר מלהיות משפיע על מנת להשפיע, והיא להיות מסוגל לקבל את אור האין סוף מהבורא לא לתועלת עצמית אלא אך ורק כדי להביא נחת רוח לבורא – להיות בטבע של "מקבל רק על מנת להשפיע". זו המדרגה הקשה ביותר להשגה, והיא תקוים במלואה רק בגמר תיקון העולם. הקדושה של כל דבר אחר בבריאה באה מהאור שנאצל ממנו מתוך כוונה להשפיע על מנת להשפיע, ולדוגמה: נרות חנוכה קודש הם.